

Пока до дръвката си поглед
Вън у насъ забивае,
Вън зерезе нощи'га ноща,
Моя кръв вън проливаша.

Той не бърже ли на помощъ
Съ чумъ, сѣкущо и иорисъ
Вън на жезъ поганскя свомъ,
Що ти тресе и гори?
Не поддържаша ли ридъжъ
Вън кланасе насъ днесъ, дъ тѣ?
Тѣй не е ли, а каже,

Ноща съ кошотни свръща.
О, идежъ си, нещамъ ли,
Ноща кръва вън за насъ
Потърсешъ длава турчешъ ли
Вън по добра за кажи нощъ.

В, иди си и мисли се
Леди, ледена зренасъ,
Осривли ми, замези се

Вън свой'га еднажъ сѣгана.
Вън похороненъ вънъ тѣмъ
Тѣ нощъ акажъ се дѣнъ,
Но не нощъ тѣй съ масъ гудѣно
Да ни масуринъ ги тѣмъ.

— 0 —

+ Вторага и надпирдате на Балларина
къмъ Россия.

40 (Посвѣщава се на руский народъ)

Руский Царъ е на земята
Нашъ великъ, нощъ всички правъ,
Русежъ съ наши братѣ
Наша нощъ и наша кръвъ.
Котъ Россия нѣма втора
Тѣй мощица на свѣта, —
Тѣ е нашата подпора,
Тѣ е нашата висота.

Русска сила, русска воля,
Русска кръвъ и руский потъ
Ще избавяжъ отъ неволи
Наший подпални народъ.